

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

iii. In eode[m] vivente neq[ue] simul, neq[ue] susseßivè da[n]tur plures
animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

sunt principiorum intrinsecorū genera. Quare Arist. assignans quatuor animatorum genera, loquitur magis ex mente vulgi, subdividentis sensitivum in locomotivum imperfectè, qualia sunt conchyliam moventia se solum motu contractionis & dilatationis, adeoque potentia mutare solum locum inadæquatū, & in progressivum; de cætero potentia locomotiva subservit animæ sensitivæ operanti cum cognitione. Est divisio generis partim in species subalternas (cū diversæ dentur & plantarum & brutorū species) partim in infimas. In eā membra dividenda se mutuò non includunt; anima enim sensitiva vegetativa tantum, sive animam ut per propriam differentiam contractam ad plantam non includit; sive formaliter non est anima vegetativa excludens sensationes; sed est eminenter vegetativa, imò formaliter, si tò vegetativa accipiatur genericè. Unde tamen anima rationalis non erit corporea, corruptibilis, divisibilis &c. omne enim vegetativum ut quod sive completum, & omne vegetativum tantum ut quo est materiale, corruptibile &c.

III. In eodem vivente non dantur simul plures animæ, cū operationes tam diversæ

sufficienter possint procedere ab una. Et non potest anima concupiscibilis appetere quidquam, nisi ipsa sit cognoscitiva, non irasci & pugnare contra occurrentia mala, nisi concupiscat, ergo eadem est concupiscibilis, irascibilis & cognoscitiva, & non triplex, una residens in cerebro, altera in corde, tertia in hepate. Item potest eadem anima inclinari ad malum sive ad bonum jucundum, sed inhonestum per dictamina proponentia electione huius boni, quæ ideo dicuntur dictamina partis inferioris, nō quia sunt duæ animæ, aut duæ partes animæ rationalis, à quibus procedant; sed quia inclināt ad voluptates sēsuales: & simul in bonum honestū, ita tamen, ut una inclinatio sit efficax, & sic experitur anima harum duarū inclinationum pugnā inter se, non verò pugnant duæ animæ inter se. Neq; successivè, ita ut fætus humanus primò informetur animâ vegetativâ tantum, vivatq; solâ vitâ plantæ, donec perfectiùs organizetur, & tum expulsâ animâ vegetativâ tantum, succedat anima vegetativa & sensitiva simul, vivatque vitâ bruti &c. Nam eadē dispositiones, quæ serviunt ad inducendam in materiâ embryonis animam vegetativam, serviunt quo-

quoque ad inducendam animam rationalē,
etsi quæ serviunt ad exercendas vegetations
ab hac anima, non sufficiant statim ad exer-
cendas sensationes, multò minùs ad ratiocina-
tiones: quare ab eadem anima rationali jam
inductâ, inchoata organizatio ulterius perfi-
citur, ita, ut anima, quæ priùs tantùm proxi-
mè potens est exercere actiones vegetativas,
dein fiat proximè potens exercere sensatio-
nes &c. Sicquè natura paulatim progreditur
ab imperfectioribus, nimirum actionibus, ad
perfectiora; & sic verum est, quòd fætus hu-
manus priùs vivat vita actuali plantæ, sive
priùs exerceat operationes vegetativas, dein
sensitivas &c. non autem, quòd priùs vivat
vitâ substantiali & radicali plantæ: quod si
fieret, fætus reverà priùs fuisset planta, dein
brutum & deniquè homo; compositū enim
ex materia & animâ vegetativâ tantùm est
planta, nō obstante, quòd eadē materia pau-
lò post futura sit constitutivum hominis, ut
patet in plantis homini in cibum deservienti-
bus; nequè quòd anima vegetativa tantùm
ordinetur ad sensitivam &c. chylus enim est
chylus, sanguis est sanguis, etsi forma utriusq;
ordinetur ad formam carnis. Jam verò ad

quam speciē plantæ pertinebit hic factus animatus animā vegetivā tantūm ? ad speciē, credo, innominatam aliquam plantæ, sed hoc est aliquid fingere. Neq; ex diversis operationibus ejusdē suppositi, statim colligenda est diversitas vel multiplicitas principiorum existentium in tali supposito, sed ex diversa operationum collectione convenientium unius formæ, quæ tota non convenit alteri formæ, harum formarum colligenda est diversitas.

IV. Verisimilius est, de facto omnes animas esse ejusdem speciē infimæ sive omnes animas. V. G. hominum inter se, animas leoninas inter se, quercinas inter se &c. esse ejusdem perfectionis substantialis. Inæqualis enim illa operationum. V. G. intellectuum, visionū &c. perfectio, non inæqualitati animarum in substantia, sed perfectioni organorum elaborationi & dispositioni, aptiori humorum temperamento, vivacioribus spiritibus est adscribenda: ut ex eo patet, quòd multi post morbum propter indispositionem organorum, evadant stupidi, qui ante erant ingeniosi. Pariformiter de formis partialibus loquendum est, eas in perfectione substantiali æquales, differre solum
secun-